



Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

30 november 2022 *

”Institutionell rätt – Ledamot av EESK – Förfarande för beviljande av ansvarsfrihet för genomförandet av EESK:s budget för budgetåret 2019 – Resolution av parlamentet i vilken sökanden utpekas som ansvarig för mobbning – Talan om ogiltigförklaring – Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas – Avvisning – Skadeståndstalan – Skydd av personuppgifter – Oskuldspresumtion – Tystnadsplikt – Principen om god förvaltningssed – Proportionalitet – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter”

I mål T-401/21,

KN, företrädd av advokaterna M. Casado García-Hirschfeld och M. Aboudi,

sökande,

mot

Europaparlamentet, företrädd av R. Crowe, C. Burgos och M. Allik, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning),

vid överläggningen sammansatt av ordföranden M. van der Woude samt domarna J. Svenningsen (referent), C. Mac Eochaidh, T. Pynnä och J. Laitenberger,

justitiesekreterare: handläggaren L. Ramette,

efter den skriftliga delen av förfarandet,

efter förhandlingen den 14 september 2022,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Dom

- 1 Sökanden KN har genom sin talan dels med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut (EU, Euratom) 2021/1552 av den 28 april 2021 om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2019, avsnitt VI – Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EUT L 340, 2021, s. 140) (nedan kallat det angripna beslutet) och Europaparlamentets resolution (EU) 2021/1553 av den 29 april 2021 med de iakttagelser som utgör en del av beslutet om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2019, avsnitt VI – Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EUT L 340, 2021, s. 141) (nedan kallad den angripna resolutionen) (nedan tillsammans kallade de angripna rättsakterna), dels med stöd av artikel 268 FEUF yrkat skadestånd för den skada som han uppger sig ha lidit till följd av de angripna rättsakterna.

Bakgrund till tvisten

- 2 Sökanden är ledamot av Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK). Han var ordförande för arbetsgivargruppen (nedan kallad grupp I) mellan april 2013 och oktober 2020.
- 3 Den 6 december 2018 inledde Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) en utredning avseende sökanden efter att ha fått kännedom om påståenden rörande dennes uppträdande mot andra EESK-ledamöter och mot EESK-anställda.
- 4 Genom skrivelse av den 16 januari 2020 underrättade Olaf sökanden om att Olaf hade slutfört sin utredning och översänt sin rapport (nedan kallad Olafs rapport) till den federala belgiska åklagarmyndigheten och till EESK:s ordförande. Olaf hade bland annat funnit att sökanden hade trakasserat två EESK-anställda. Med anledning av detta rekommenderade Olaf dels att EESK skulle överväga att inleda det förfarande som avses i artikel 8 i uppförandekoden för EESK-ledamöter och vidta ”samtliga åtgärder som kräv[de]s för att förhindra nya fall av trakasserier på arbetsplatsen från [sökandens] sida”, dels att den federala belgiska åklagarmyndigheten skulle väcka åtal, med tanke på att de omständigheter som hade konstaterats i Olafs rapport kunde utgöra brott enligt artikel 442 bis i Code pénal (den belgiska strafflagen).
- 5 Genom Europaparlamentets beslut (EU) 2020/1984 av den 13 maj 2020 om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2018, avsnitt VI – Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EUT L 417, 2020, s. 469) sköt Europaparlamentet upp beslutet att bevilja EESK:s generalsekreterare ansvarsfrihet för genomförandet av EESK:s budget för budgetåret 2018.
- 6 Dagen efter antog parlamentet resolution (EU) 2020/1985 med de iakttagelser som utgör en del av beslutet om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2018, avsnitt VI – Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EUL L 417, 2020, s. 470). I punkt 6 i den resolutionen anges i allt väsentligt att parlamentet förväntar sig att hållas underrättat av EESK om åtgärder som vidtas med anledning av Olafs rapport.

- 7 Den 9 juni 2020 vidtog EESK:s presidium ett flertal åtgärder med anledning av Olafs rekommendationer. I synnerhet uppmanade EESK till att börja med sökanden att avgå från posten som ordförande för grupp I och att dra tillbaka sin kandidatur till posten som ordförande för EESK. Vidare befriade EESK sökanden från alla arbetsledande och personaladministrativa arbetsuppgifter.
- 8 Genom skrivelse av den 7 juli 2020 underrättade EESK:s ordförande parlamentet om de åtgärder som EESK:s presidium hade vidtagit den 9 juni 2020.
- 9 Genom beslut av den 15 juli 2020 beslutade EESK:s plenarförsamling, på begäran av Auditorat du travail de Bruxelles (Arbetsrättsliga åklagarmyndigheten i Bryssel, Belgien), att upphäva den immunitet som sökanden åtnjöt. Därefter beslutade EESK:s plenarförsamling den 28 juli 2020 att delta som civilrättslig part i förfarandet mot sökanden vid Tribunal correctionnel de Bruxelles (Brottmålsdomstolen i första instans i Bryssel).
- 10 Genom Europaparlamentets beslut (EU, Euratom) 2020/2046 av den 20 oktober 2020 om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2018, avsnitt VI – Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EUT L 420, 2020, s. 16) beslutade parlamentet slutligen att inte bevilja EESK:s generalsekreterare ansvarsfrihet för genomförandet av EESK:s budget för budgetåret 2018. I den resolution som utgjorde en del av det beslutet gav parlamentet bland annat uttryck för oro över de åtgärder som EESK hade vidtagit med anledning av Olafs rapport.
- 11 Den 25 mars 2021 lade parlamentets budgetkontrollutskott, inom ramen för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för genomförandet av EESK:s budget för budgetåret 2019, fram ett betänkande med en rekommendation om att EESK:s generalsekreterare skulle beviljas ansvarsfrihet.
- 12 Den 28 april 2021 antog parlamentet det angripna beslutet, genom vilket det beslutade att bevilja EESK:s generalsekreterare ansvarsfrihet för genomförandet av EESK:s budget för budgetåret 2019.
- 13 Dagen efter antog parlamentet den angripna resolutionen, vilken bland annat lyder som följer:

”Vägran att bevilja ansvarsfrihet 2018, intressekonflikter, trakasserier, visseblåsning

66. Europaparlamentet erinrar om att flera anställda under en lång period utsattes för mobbning av den dåvarande ordföranden för grupp I. Parlamentet beklagar att de åtgärder mot trakasserier som kommittén infört inte var tillräckliga för att hantera och åtgärda detta fall tidigare, på grund av den berörda ledamotens höga ställning. ... Parlamentet kritiserar den långa tid som kommittén tog på sig för att vidta nödvändiga åtgärder för att anpassa kommitténs arbetsordning och uppförandekod för att undvika en sådan situation i framtiden. ...

68. Europaparlamentet påpekar att kommitténs försummelser i detta fall har lett till en ekonomisk skada och förlust av offentliga medel med avseende på juridiska kostnader, sjukledighet, skydd av offren, minskad produktivitet, sammanträden i presidiet och andra organ osv. Parlamentet anser därför att denna situation ger upphov till oro när det gäller ansvarsskyldighet, budgetkontroll och god förvaltning av personalresurser i unionens institutioner, organ och byråer. ...

69. Europaparlamentet påminner om att parlamentet inte beviljade kommitténs generalsekreterare ansvarsfrihet för budgetåret 2018, bland annat på grund av ett uppenbart åsidosättande av aktsamhetsplikten och avsaknaden av åtgärder från administrationens sida, tillsammans med de finansiella konsekvenserna. Parlamentet påminner kommittén om att en vägran att bevilja ansvarsfrihet är en allvarlig fråga som kräver omedelbara åtgärder. Parlamentet beklagar djupt att den tidigare direktören för personal och ekonomi, som nu är generalsekreterare, underlät att vidta beslutsamma åtgärder, särskilt förebyggande åtgärder och gottgörelse, fram till beslutet att inte bevilja ansvarsfrihet för 2018.

70. Europaparlamentet noterar att generalsekreteraren under [ansvarsfrihetsförfarandet för] 2018 och en del av ansvarsfrihetsförfarande[t] för 2019 inte kunde lämna tillräcklig, transparent och tillförlitlig information till parlamentets budgetkontrollutskott ...

75. Europaparlamentet ... är bekymrat över att den specifika ledamoten som befanns vara ansvarig för trakasserier fortfarande var aktiv i presidiet efter Olafs rekommendation och lyckades försena antagandet av den nya uppförandekoden för ledamöterna. ...

80. Europaparlamentet ... är dock djupt oroat över att rådet har utnämnt gärningsmannen till ledamot för en ny mandatperiod och att offren och visselblåsarna riskerar att utsättas för repressalier av honom eller av personer som stöder honom i kommittén. Parlamentet betonar att han inte erkänner eller beklagar sina missgärningar, vilket visar på en total brist på självinsikt och respekt för de berörda offren. ...

83. Europaparlamentet noterar att kommitténs plenarsammanträde den 15–16 juli 2020 bekräftade presidiets beslut av den 9 juni 2020 om att kommittén deltar som civilrättslig part i det förfarande som [Arbetsrättsliga åklagarmyndigheten] i Bryssel kommer att inleda inför Tribunal correctionnel de Bruxelles (Brottmålsdomstolen i första instans i Bryssel). Parlamentet noterar att [Arbetsrättsliga åklagarmyndigheten] i Bryssel har informerats om att ledamotens immunitet har upphävts, men att inga ytterligare uppgifter om förfarandena har mottagits hittills.”

Parternas yrkanden

14 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet och den angripna resolutionen,
- förplikta parlamentet att till honom betala ett belopp av 100 000 euro i ersättning för den ideella skada som han har vållats, och
- förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

15 Parlamentet har yrkat att tribunalen ska

- i första hand avvisa och i andra hand ogilla talan om ogiltigförklaring,
- i första hand avvisa och i andra hand ogilla skadeståndstalan, och
- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 16 Utan att formellt framställa någon invändning om rättegångshinder i den mening som avses i artikel 130 i tribunalens rättegångsregler har parlamentet gjort gällande att yrkandena om ogiltigförklaring och skadestånd inte kan upptas till sakprövning.

Huruvida yrkandena om ogiltigförklaring kan upptas till sakprövning

- 17 Parlamentet har gjort gällande dels att de angripna rättsakterna, vilka uteslutande riktar sig till EESK, inte är avsedda att få bindande rättsverkningar som kan förändra tredje parts rättsliga ställning, dels att sökanden inte berörs vare sig direkt eller personligen av de angripna rättsakterna och därför saknar talerätt mot dessa.
- 18 Sökanden har bestritt dessa argument och därvid väsentligen gjort gällande att de angripna rättsakterna går honom emot i så måtto att han där pekats ut i samband med påstådda trakasserier. Därvidlag har han framhållit att dessa rättsakter, med tanke på att de har offentliggjorts, direkt påverkar hans rykte och hans värdighet genom att de medför att han individualiseras på motsvarande sätt som den som rättsakterna riktar sig till.
- 19 Tribunalen konstaterar inledningsvis att den omständigheten att den angripna resolutionen innehåller iakttagelser som utgör en del av det angripna beslutet innebär att det är lämpligt att på en och samma gång pröva huruvida de båda yrkandena om ogiltigförklaring av respektive angripna rättsakt kan upptas till sakprövning.
- 20 Härvidlag ska det framhållas att sökanden inte har yrkat ogiltigförklaring av de angripna rättsakterna till den del som parlamentet därigenom beviljade EESK:s generalsekreterare ansvarsfrihet för genomförandet av EESK:s budget för budgetåret 2019, utan endast till den del som han själv i dessa rättsakter pekats ut eller åtminstone kan identifieras som ansvarig för mobbning.
- 21 Annorlunda uttryckt önskar sökanden få de angripna rättsakterna ogiltigförklarade enbart i den mån som han åsyftas med vissa iakttagelser i den angripna resolutionen, vilka utgör en del av det angripna beslutet, utan att ifrågasätta artikeldelen i det beslutet, genom vilket parlamentet beviljade EESK ansvarsfrihet.
- 22 Härvidlag ska det erinras om att det enligt fast rättspraxis endast är artikeldelen i en rättsakt som kan medföra rättsverkningar, och således gå någon emot, oavsett på vilka skäl rättsakten grundas. Bedömningarna i skälen i en rättsakt kan däremot inte som sådana bli föremål för en talan om ogiltigförklaring. Unionsdomstolen kan inte pröva sådana bedömningars lagenlighet, såvida de inte såsom skäl i en rättsakt som går någon emot utgör ett nödvändigt stöd för artikeldelen i den rättsakten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 september 1992, NBV och NVB/kommissionen, T-138/89, EU:T:1992:95, punkt 31, och dom av den 1 februari 2012, Région wallonne/kommissionen, T-237/09, EU:T:2012:38, punkt 45).
- 23 I det aktuella fallet utgör de iakttagelser i den angripna resolutionen som rör sökanden inte något nödvändigt stöd för artikeldelen i det angripna beslutet. Parlamentet fattade nämligen sitt beslut att bevilja EESK:s generalsekreterare ansvarsfrihet för genomförandet av EESK:s budget för budgetåret 2019 oberoende av den del av den angripna resolutionen där sökanden kan identifieras som ansvarig för mobbning.

- 24 Hänvisningen i den angripna resolutionen till sökanden såsom ansvarig för mobbning kan följaktligen inte som sådan bli föremål för en av sökanden vid tribunalen väckt talan om ogiltigförklaring, och i alla händelser kan denna hänvisning, eftersom den saknar anknytning till artikeldelen i det angripna beslutet, inte bli föremål för lagenlighetsbedömning från unionsdomstolens sida.
- 25 Den slutsatsen påverkas inte av sökandens argument att den del av den angripna resolutionen som rör honom går honom emot. Sökanden har nämligen inte fråntagits sin rätt till domstolsprövning, eftersom talan om utomobligatoriskt skadestånd fortfarande kan väckas med stöd av artiklarna 268 FEUF och 340 andra stycket FEUF, om det ifrågavarande agerandet från parlamentets sida är av sådan beskaffenhet att det utlöser unionens skadeståndsansvar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 september 2006, Reynolds Tobacco m.fl./kommissionen, C-131/03 P, EU:C:2006:541, punkt 82).
- 26 Att tribunalen avvisar yrkandena om ogiltigförklaring, vilka har samma föremål som skadeståndsyrkandet, med hänvisning till att det inte föreligger några rättsakter som sökanden kan väcka talan mot innebär inte att tribunalen saknar möjlighet att i förekommande fall hänvisa till grunder och argument som har anförts till stöd för yrkandena om ogiltigförklaring när den bedömer lagenligheten av det agerande som parlamentet har klandrats för inom ramen för skadeståndsyrkandet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 december 2010, kommissionen/Strack, T-526/08 P, EU:T:2010:506, punkt 50 och där angiven rättspraxis).
- 27 Mot bakgrund av det ovan anförda ska yrkandena om ogiltigförklaring avvisas.

Huruvida skadeståndsyrkandet kan upptas till sakprövning

- 28 Parlamentet, som har vitsordat att ett skadeståndsyrkande skulle ha kunnat upptas till sakprövning om sökanden inte också hade yrkat ogiltigförklaring av de angripna rättsakterna, har gjort gällande att skadeståndsyrkandet i det aktuella fallet ska avvisas i kraft av rättspraxis enligt vilken ett yrkande om ersättning för ekonomisk eller ideell skada inte kan vinna framgång om detta yrkande har nära samband med ett yrkande om ogiltigförklaring som har ogillats eller avvisats.
- 29 Tribunalen noterar att det visserligen är riktigt att det följer av fast rättspraxis rörande anställda i offentlig förvaltning att när ett skadeståndsyrkande – som i det nu aktuella fallet – har nära samband med ett yrkande om ogiltigförklaring, ska ett ogillande eller avvisande av det sistnämnda yrkandet föranleda att även skadeståndsyrkandet ogillas respektive avvisas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 mars 2001, Connolly/kommissionen, C-274/99 P, EU:C:2001:127, punkt 129, och dom av den 30 september 2003, Martínez Valls/parlamentet, T-214/02, EU:T:2003:254, punkt 43).
- 30 Såvitt i synnerhet avser fallet med avvisning av yrkanden om ogiltigförklaring av rättsakter har emellertid denna rättspraxis utvecklats i mål där sökandena antingen hade underlåtit att genom talan om ogiltigförklaring angripa den rättsakt som låg bakom den påstådda skadan eller hade angripit denna alltför sent (dom av den 8 november 2018, Cocchi och Falcione/kommissionen, T-724/16 P, ej publicerad, EU:T:2018:759, punkt 82). Syftet med denna rättspraxis är att undvika missbruk av rättsmedel, varför den är tillämplig endast i fall där den påstådda skadan härrör uteslutande från en rättsakt som har vunnit laga kraft men som den berörde skulle ha kunnat angripa genom talan om ogiltigförklaring (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 4 maj 2005, Holcim (France)/kommissionen, T-86/03, EU:T:2005:157, punkt 50).

- 31 För att i det nu aktuella fallet vederlägga parlamentets påstående att det skulle föreligga rättegångshinder är det därför tillräckligt att påpeka att orsaken till att tribunalen har avvisat yrkandena om ogiltigförklaring är att det saknas rättsakter som kan angripas, inte att sökanden underlät att angripa de berörda rättsakterna eller angrep dem alltför sent.
- 32 Skadeståndsyrkandet kan således upptas till sakprövning.

Huruvida skadeståndsyrkandet är välgrundat

- 33 Unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar enligt artikel 340 andra stycket FEUF förutsätter att tre kumulativa villkor är uppfyllda, nämligen att det handlande som läggs unionsinstitutionen till last är rättsstridigt, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan institutionens handlande och den åberopade skadan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 december 2020, rådet m.fl./K. Chrysostomides & Co. m.fl., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P och C-604/18 P, EU:C:2020:1028, punkt 79).
- 34 Om ett av dessa villkor inte är uppfyllt ska talan ogillas i sin helhet, utan att det är nödvändigt att pröva de övriga villkoren för unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar (se dom av den 25 februari 2021, Dalli/kommissionen, C-615/19 P, EU:C:2021:133, punkt 42 och där angiven rättspraxis).
- 35 I det aktuella fallet har sökanden, till styrkande av att parlamentet handlade rättsstridigt, anfört fyra invändningar vilka rör åsidosättande av rättsregler som har till syfte att ge enskilda rättigheter, nämligen för det första rätten till skydd av personuppgifter, för det andra principen om oskuldspresumtion, för det tredje principen om sekretess för Olafs utredningar, och för det fjärde rätten till god förvaltning och proportionalitetsprincipen.

Den första invändningen: åsidosättande av rätten till skydd av personuppgifter

- 36 Sökanden har gjort gällande att offentliggörandet av personuppgifter om honom i den angripna resolutionen inte är att anse som en laglig behandling i den mening som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 2018, s. 39).
- 37 I synnerhet har sökanden hävdade att behandlingen av personuppgifter om honom inte var nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse i den mening som avses i artikel 5.1 a i den förordningen. Olaf hade nämligen i sin rapport dragit slutsatsen att sökandens beteende inte hade fått någon ekonomisk inverkan på unionens budget, varför det inte behövde offentliggöras några upplysningar om honom för att det skulle kunna fattas ett beslut om beviljande av ansvarsfrihet för genomförandet av EESK:s budget.
- 38 Parlamentet har bestritt dessa argument.
- 39 Enligt artikel 5.1 a i förordning 2018/1725 är en behandling av personuppgifter laglig om – och i den mån som – den är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i unionsinstitutionens eller unionsorganets myndighetsutövning.

- 40 Härvidlag erinrar tribunalen om att parlamentet enligt artikel 14 EUF tillsammans med rådet lagstiftar och utövar budgetfunktionen samt utövar politisk kontroll och har en rådgivande funktion i enlighet med de villkor som fastställs i fördragen. Vid den demokratiska kontroll av användningen av allmänna medel som föreskrivs i artikel 319 FEUF har parlamentet stort utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om sina iakttagelser om hur unionsinstitutionerna och unionsorganen har genomfört det avsnitt av budgeten som rör dem.
- 41 Institutionerna har också ett visst utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller att avgöra i vilken mån en behandling av personuppgifter kan vara nödvändig för fullgörandet av ett uppdrag som offentliga organ har tilldelats (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 juli 2016, Oikonomopoulos/kommissionen, T-483/13, EU:T:2016:421, punkt 57 (ej publicerad) och där angiven rättspraxis).
- 42 Detta betyder att tribunalen med anledning av sökandens argument ska kontrollera att parlamentet inte överskred sitt utrymme för skönsmässig bedömning genom att anse att behandlingen av sökandens personuppgifter var nödvändig för parlamentets fullgörande av sin uppgift att kontrollera EESK:s genomförande av budgeten för budgetåret 2019, en uppgift som är av allmänt intresse.
- 43 Därvidlag ska det, för det första, erinras om att parlamentet i samband med kontrollen av genomförandet av budgeten för budgetåret 2018 hade beslutat att inte bevilja EESK ansvarsfrihet, bland annat, av det skälet att parlamentet ansåg att EESK i allt väsentligt hade vidtagit otillräckliga åtgärder för att rätta sig efter Olafs rapport och för att undvika att en situation av det aktuella slaget på nytt skulle kunna uppkomma i framtiden.
- 44 Enligt artikel 262.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 2018, s. 1) ankommer det på parlamentet att följa upp de åtgärder som de som beviljas ansvarsfrihet vidtar i syfte att rätta sig efter de iakttagelser som är fogade till besluten om ansvarsfrihet.
- 45 Eftersom parlamentet i det aktuella fallet hade gjort bedömningen att EESK i allt väsentligt hade vidtagit otillräckliga åtgärder för att rätta sig efter iakttagelserna i resolutionen avseende budgetåret 2018, föreföll behandlingen av sökandens personuppgifter vara nödvändig för utförandet av uppgiften att kontrollera genomförandet av EESK:s budget för budgetåret 2019.
- 46 För det andra var det möjligt att slå fast att denna behandling var nödvändig även med hänvisning till allvaret i de ekonomiska konsekvenserna av de funktionsbrister som parlamentet hade konstaterat.
- 47 Med tanke på att den mobbning som sökanden anklagades för hade gett upphov till allvarliga funktionsbrister inom EESK och att dessa brister hade föranlett utgifter som skulle ha kunnat undvikas och som EESK kritiserades för i punkt 68 i den angripna resolutionen, vilken har citerats i punkt 13 ovan, var detta något som det ankom på parlamentet att redogöra för.

- 48 Mot bakgrund av risken för att det aktuella beteendet skulle kunna komma att upprepas liksom detta beteendes inverkan på kvaliteten på förvaltningen av personalresurserna, föreföll behandlingen av sökandens personuppgifter således vara nödvändig för att det skulle vara möjligt att uppnå det mål som angavs i skäl A i den angripna resolutionen, nämligen i allt väsentligt att stärka unionsinstitutionernas demokratiska legitimitet genom att främja bland annat en god förvaltning av personalresurser.
- 49 För det tredje ska det – om det antas att sökanden anser att offentliggörandet av den angripna resolutionen utgör en behandling av personuppgifter rörande honom som strider mot artikel 5 i förordning 2018/1725 – erinras om att det i artikel 37.1 i förordning 2018/1046 föreskrivs att ”redovisningen [av budgeten ska] läggas fram i enlighet med principen om öppenhet”.
- 50 I detta sammanhang har unionsdomstolen funnit att den i artikel 15 FEUF inskrivna öppenhetsprincipen ger medborgarna bättre möjligheter att delta i beslutsprocessen och garanterar att förvaltningen åtnjuter större legitimitet, är effektivare och har ett större ansvar gentemot medborgarna i ett demokratiskt system (dom av den 9 november 2010, Volker und Markus Schecke och Eifert, C-92/09 och C-93/09, EU:C:2010:662, punkt 68). Den bestämmelsen är ett uttryck för den rätt som de skattskyldiga, liksom allmänheten i stort, i ett demokratiskt samhälle har att informeras om hur allmänna medel används, bland annat vad gäller personalkostnader. Sådan information kan bidra till den offentliga debatten angående en fråga av allmänintresse och ligger därför i allmänhetens intresse (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 maj 2003, Österreichischer Rundfunk m.fl., C-465/00, C-138/01 och C-139/01, EU:C:2003:294, punkt 85).
- 51 Syftet med att inom ramen för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet offentliggöra de angripna rättsakterna var således att stärka den offentliga kontrollen av budgetens genomförande och bidra till att unionsadministrationen använder allmänna medel på lämpligt sätt (se, analogt, dom av den 9 november 2010, Volker und Markus Schecke och Eifert, C-92/09 och C-93/09, EU:C:2010:662, punkt 69 och där angiven rättspraxis).
- 52 Således var offentliggörandet av den angripna resolutionen nödvändigt för fullgörandet av parlamentets uppgift av allmänt intresse.
- 53 Av det ovan anförda sammantaget framgår att parlamentet inte överskred gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning genom att anse att behandlingen av sökandens personuppgifter var nödvändig för fullgörandet av dess uppgift att kontrollera EESK:s genomförande av budgeten. Behandlingen av sökandens personuppgifter är således laglig i den mening som avses i artikel 5.1 a i förordning 2018/1725.
- 54 Den slutsatsen påverkas inte av sökandens argument att Olaf i sin rapport angav att de omständigheter som lades honom till last inte hade fått någon ekonomisk inverkan.
- 55 Den angripna resolutionen antogs nämligen inom ramen för kontrollen av genomförandet av EESK:s budget, varför syftet med nämnda resolution inte var att kontrollera eller bedöma sökandens beteende.
- 56 Det enda syftet med den angripna resolutionen var att redovisa en värdering av hur EESK hade genomfört sin budget jämte iakttagelser avseende det framtida genomförandet av utgifter. I detta hänseende angav parlamentet – i punkt 68 i den angripna resolutionen – klart och tydligt vilka ekonomiska konsekvenser som mobbning av det slag som avses i det aktuella fallet kunde få för

unionsorganens och unionsinstitutionernas möjligheter att fungera väl. Att Olaf hade funnit att sökandens beteende mot vissa anställda inte hade fått någon ekonomisk inverkan utgjorde därför, mot bakgrund av de allvarliga administrativa funktionsbrister som hade konstaterats, inte något hinder för att parlamentet nämnde detta beteende.

- 57 Av det ovan anförda följer att den första invändningen inte kan föranleda slutsatsen att parlamentet handlade på ett rättsstridigt sätt.

Den andra invändningen: åsidosättande av principen om oskuldspresumtion

- 58 Sökanden har gjort gällande att parlamentet åsidosatte principen om oskuldspresumtion genom att i den angripna resolutionen utpeka honom som ansvarig för mobbning trots att ingen domstol hade fällt honom till ansvar för de ifrågavarande omständigheterna. Med anledning av en åtgärd för processledning från tribunalens sida har sökanden därvidlag angett att det straffrättsliga förfarandet vid tiden för antagandet av den angripna resolutionen inte hade fortskridit längre än till "förundersökningsskedet" och att det i synnerhet då fortfarande kunde tänkas att Arbetsrättsliga åklagarmyndigheten i Bryssel skulle fatta beslut om att lägga ned ärendet.
- 59 Mot den bakgrunden anser sökanden att parlamentets uttalanden avspeglade uppfattningen att han var skyldig eller åtminstone fick allmänheten att tro att han var skyldig eller innebar ett föregripande av behörig domstols prövning av sakomständigheterna.
- 60 Parlamentet har bestritt dessa argument.
- 61 Tribunalen påpekar inledningsvis att principen om oskuldspresumtion, som har stadfästs i artikel 6.2 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilken undertecknades i Rom den 4 november 1950 (nedan kallad Europakonventionen), och i artikel 48.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), innebär att var och en som har blivit anklagad för en lagöverträdelse ska betraktas som oskyldig till dess att hans eller hennes skuld lagligen har fastställts (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 juni 2019, Dalli/kommissionen, T-399/17, ej publicerad, EU:T:2019:384, punkt 168 och där angiven rättspraxis).
- 62 Å ena sidan inskränker sig denna princip inte till en processuell garanti i brottmål utan har ett bredare tillämpningsområde i så måtto att den innebär att ingen offentlig myndighet får förklara att en person är skyldig till en lagöverträdelse innan hans eller hennes skuld har fastställts av en domstol (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 juni 2019, Dalli/kommissionen, T-399/17, ej publicerad, EU:T:2019:384, punkt 173 och där angiven rättspraxis). Detta betyder att principen om oskuldspresumtion kan åsidosättas inte endast av domstolar, utan även av andra offentliga myndigheter (se dom av den 12 juli 2012, kommissionen/Nanopoulos, T-308/10 P, EU:T:2012:370, punkt 92 och där angiven rättspraxis).
- 63 Å andra sidan kan artikel 6.2 i Europakonventionen och artikel 48.1 i stadgan – mot bakgrund av artikel 10 i Europakonventionen respektive artikel 11 i stadgan, vilka garanterar yttrandefriheten – inte hindra myndigheter från att upplysa allmänheten om pågående brottsutredningar, även om dessa båda artiklar kräver att myndigheterna gör detta med all den diskretion och allt det förbehåll som respekten för oskuldspresumtionen påkallar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 juli 2008, Franchet och Byk/kommissionen, T-48/05, EU:T:2008:257, punkt 212 och där angiven rättspraxis).

- 64 Det har också slagits fast att så länge den som anklagas för en lagöverträdelse inte har blivit föremål för en lagakraftvunnen fällande dom meddelad av en domstol, måste en parlamentarisk församling iaktta principen om oskuldspresumtion och således visa prov på diskretion och förbehåll när den i en resolution uttalar sig om de sakomständigheter med hänvisning till vilka den berörde har blivit föremål för ett straffrättsligt förfarande (se, för ett liknande resonemang, Europadomstolen, 18 februari 2016, Rywin mot Polen, CE:ECHR:2016:0218JUD000609106, §§ 207 och 208 samt där angiven rättspraxis).
- 65 I det aktuella fallet är det ostridigt att det den 29 april 2021 – dagen för antagandet av den angripna resolutionen – inte hade fastställts av någon domstol att sökanden var skyldig till de lagöverträdelser som han anklagades för, utan vid den tidpunkten pågick det endast ett straffrättsligt förfarande som de belgiska myndigheterna hade inlett år 2020. Sökanden har för övrigt uppgett, utan att motsägas av parlamentet, att detta straffrättsliga förfarande ännu inte har slutförts och att ärendet ännu inte har anhängiggjorts vid någon domstol med behörighet att pröva de omtvistade omständigheterna i sak.
- 66 Tribunalen anser emellertid att inget avseende ska fästas vid sökandens argument att principen om oskuldspresumtion skulle innebära att parlamentet inte fick redogöra för Olafs rapport där sökanden utpekades som ansvarig för mobbning utan att invänta det straffrättsliga förfarandets slut.
- 67 Såvitt avser uttalanden av en offentlig myndighet efter slutförandet av en Olaf-utredning har unionsdomstolen nämligen tidigare funnit att principen om oskuldspresumtion inte utgjorde hinder för att en unionsinstitution, i syfte att ge allmänheten så exakta upplysningar som möjligt om åtgärder vidtagna i samband med eventuella funktionsbrister eller bedrägerier, lämnade en balanserad och måttfullt formulerad redogörelse, väsentligen med avseende på sakomständigheter, för de huvudsakliga slutsatser i Olafs rapport som rörde en ledamot av en institution (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 juni 2019, Dalli/kommissionen, T-399/17, ej publicerad, EU:T:2019:384, punkterna 175–178).
- 68 Att parlamentet i punkterna 66–70, 72, 75, 78, 79 och 82 i den angripna resolutionen – vilka sökanden räknade upp vid förhandlingen – gjorde det möjligt att identifiera sökanden som ansvarig för mobbning, något som motsvarade den huvudsakliga slutsatsen i Olafs rapport, utgör således inte i sig något åsidosättande av principen om oskuldspresumtion.
- 69 Vad som är väsentligt vid bedömningen av huruvida den principen har åsidosatts är i stället snarare vilka formuleringar som användes i den angripna resolutionen.
- 70 I det hänseendet konstaterar tribunalen att sökanden i ansökan inte, utöver de citat ur den angripna resolutionen som utan kommentarer återfanns i den inledande delen av ansökan, pekade ut någon punkt i nämnda resolution som enligt hans uppfattning på grund av de valda formuleringarna stred mot principen om oskuldspresumtion. I repliken inskränkte sig sökanden sedan till att hänvisa till vissa utdrag ur handlingar som hade upprättats inom ramen för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för budgetåret 2018, det vill säga budgetåret före det omtvistade budgetåret, och som därför inte kan bli föremål för kontroll från tribunalens sida inom ramen för förevarande mål.

- 71 I sitt svar på en fråga som tribunalen ställde vid förhandlingen framförde sökanden specifik kritik enbart mot punkt 75 i den angripna resolutionen, som har citerats i punkt 13 ovan, med motiveringen att det i den franska versionen av den punkten angavs att han hade "dömts som ansvarig" (blivit "jugé responsable") för trakasserier, trots att ingen dom med den innebörden hade meddelats.
- 72 Med tanke på att sökanden inte hade fällts till ansvar för brott är denna användning av uttrycket "dömts" ("jugé") tvivelsutan felaktig. Parlamentet vitsordade för övrigt också vid förhandlingen att den aktuella formuleringen inte var "särskilt lyckad".
- 73 I rättspraxis har det emellertid framhållits att man vid bedömning av huruvida principen om oskuldspresumtion har åsidosatts dels ska beakta den faktiska innebörden av uttalandena i fråga, inte deras bokstavliga lydelse, dels ska ta hänsyn till de särskilda omständigheter under vilka nämnda uttalanden har gjorts (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 juli 2008, Franchet och Byk/kommissionen, T-48/05, EU:T:2008:257, punkt 211 och där angiven rättspraxis).
- 74 De särskilda omständigheterna i det aktuella fallet ger vid handen att användningen av uttrycket "jugé" i den franska versionen av den angripna resolutionen var avsedd att avspegla Olafs konstaterande att sökandens beteende mot två anställda var att anse som mobbning. Av det ovan anförda framgår att ett sådant påstående, som uteslutande innebär att det erinras om Olafs slutsatser, inte kan anses strida mot presumtionen för sökandens oskuld.
- 75 Den bedömningen får stöd i att det saknas hänvisning till dömande i juridisk mening i olika språkversioner av punkt 75 i den angripna resolutionen, exempelvis den engelska ("was found responsible"), den tyska ("verantwortlich gemacht wurde"), den spanska ("fue declarado responsable") och den nederländska ("verantwoordelijk werd bevonden"). Den faktiska innebörden av de aktuella uttalandena var således att parlamentet framhöll sökandens ansvar för mobbning såsom detta framgick av Olafs rapport utan att på något sätt föregripa prövningen av sökandens eventuella skuld inom ramen för det straffrättsliga förfarande som pågick inom det belgiska rättsväsendet.
- 76 Det ska också noteras att parlamentet i punkt 83 i den angripna resolutionen påpekade att inga ytterligare uppgifter om det straffrättsliga förfarandet hade mottagits den dag då resolutionen antogs. Det påpekandet är ägnat att göra det möjligt att undvika all förvirring om huruvida en dom avseende sökanden hade meddelats eller ej.
- 77 Användningen av uttrycket "jugé" i punkt 75 i den franska versionen av den angripna resolutionen är således visserligen oriktig och föga lämplig men innebär däremot inte något åsidosättande av presumtionen för sökandens oskuld.
- 78 Sökanden har inte specifikt kritiserat något annat än punkt 75 i den angripna resolutionen, och det ankommer inte på tribunalen att själv leta reda på andra passager i den resolutionen som skulle kunna strida mot presumtionen för sökandens oskuld och pröva huruvida de gör detta.
- 79 Av det ovan anförda följer att den andra invändningen inte kan föranleda slutsatsen att parlamentet handlade på ett rättsstridigt sätt.

Den tredje invändningen: åsidosättande av sekretessen för Olafs utredningar

- 80 Sökanden har till att börja med i allt väsentligt kritiserat Olaf för att ha röjt sekretessbelagt innehåll i sin utredningsrapport för parlamentet vid ett möte i budgetkontrollutskottet som hölls den 3 februari 2020 och som enligt honom resulterade i att utskottet lade fram ett utkast till betänkande om beviljande av ansvarsfrihet för EESK där sökanden bland annat nämndes vid efternamn. Sökanden anser följaktligen att den angripna resolutionen, som grundade sig på det betänkandet från budgetkontrollutskottet, antogs i strid med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Olaf och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 2013, s. 1).
- 81 Vidare har sökanden gjort gällande att principen om sekretess innebär att parlamentet inte får röja innehållet i en rapport som har använts i ett disciplinärt eller rättsligt förfarande, varvid nämnda princip enligt sökanden följer av artiklarna 10 och 12.2 i förordning nr 883/2013.
- 82 Parlamentet har bestritt dessa argument.
- 83 Såvitt avser sökandens kritik mot Olaf för att vid ett möte i budgetkontrollutskottet den 3 februari 2020 ha åsidosatt sin sekretesskyldighet, noterar tribunalen att det är tillräckligt att påpeka att detta argument inte kan upptas till sakprövning, av det skälet att dess syfte är att få det fastställt att ett beteende som kan tillskrivas Olaf – och inte svaranden – är rättsstridigt. Kommissionen, som Olaf sorterar under, är inte part i förevarande mål.
- 84 Vidare, såvitt avser sökandens kritik av ett beteende från parlamentets sida, erinrar tribunalen om att sekretesskyldigheten är en följd av principen om oskuldspresumtion (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 juli 2008, Franchet och Byk/kommissionen, T-48/05, EU:T:2008:257, punkt 213).
- 85 Det framgår ovan att den principen inte hindrar parlamentet från att, inom ramen för sin uppgift i fråga om kontroll av användningen av allmänna medel, återge de huvudsakliga slutsatserna i Olafs rapport. Därför kan parlamentet inte heller klandras för att ha åsidosatt sekretessen för Olafs rapport – en rapport som parlamentet fick kännedom om i kraft av artikel 17.4 i förordning nr 883/2013 – genom att i den angripna resolutionen återge den huvudsakliga slutsatsen från den rapporten.
- 86 Av det ovan anförda följer att den tredje invändningen inte kan föranleda slutsatsen att parlamentet handlade på ett rättsstridigt sätt.

Den fjärde invändningen: åsidosättande av rätten till god förvaltning och av proportionalitetsprincipen

- 87 Sökanden har gjort gällande att parlamentet genom att peka ut en fysisk person i en handling som riktade sig till EESK och rörde budgetförvaltning underlät att fullgöra sin skyldighet till opartiskhet och åsidosatte proportionalitetsprincipen.
- 88 Parlamentet har bestritt dessa argument.

- 89 Såvitt avser rätten till god förvaltning, som föreskrivs i artikel 41 i stadgan, finner tribunalen för gott att erinra om att principen om god förvaltningssed inte i sig har till syfte att ge rättigheter åt enskilda, utom i de fall då den ger uttryck för vissa särskilda rättigheter, såsom rätten att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist och inom skälig tid (dom av den 4 oktober 2006, Tillack/kommissionen, T-193/04, EU:T:2006:292, punkt 127). Såvitt avser kravet på opartiskhet, som parlamentet enligt sökanden har åsidosatt, noterar tribunalen att detta krav omfattar dels subjektiv opartiskhet, det vill säga att ingen av de av institutionens ledamöter som handhar ärendet får ge uttryck för partiskhet eller personliga förutfattade meningar, dels objektiv opartiskhet, det vill säga att institutionen ska erbjuda tillräckliga garantier för att i detta avseende utesluta varje form av legitima tvivel (se, dom av den 11 juli 2013, Ziegler/kommissionen, C-439/11 P, EU:C:2013:513, punkt 155 och där angiven rättspraxis).
- 90 I det aktuella fallet har sökanden, till styrkande av att parlamentet skulle ha åsidosatt sin skyldighet i fråga om subjektiv opartiskhet, inskränkt sig till att göra gällande att den angripna resolutionen innehöll ”uppgifter om [hans] skuld på grundval av påstådda ageranden vilka hade redovisats i en sekretessbelagd rapport från Olaf”.
- 91 Att sökanden i den angripna resolutionen var möjlig att identifiera som ansvarig för mobbning, vilket var en av slutsatserna i Olafs rapport, gör det emellertid inte på något sätt möjligt att slå fast att någon ledamot av parlamentet skulle ha gett uttryck för partiskhet eller personliga förutfattade meningar i det hänseendet.
- 92 När det sedan gäller skyldigheten i fråga om objektiv opartiskhet har sökanden inskränkt sig till att göra gällande att hans beteende enligt Olaf inte hade fått någon ekonomisk inverkan.
- 93 Det är inte möjligt att med hänvisning till det argumentet betvivla parlamentets objektiva opartiskhet.
- 94 Såvitt avser det påstådda åsidosättandet av proportionalitetsprincipen har sökanden, i sitt svar på en fråga som tribunalen ställde vid förhandlingen, angett att hans argument avseende detta inte är fristående från de argument som han har anfört till stöd för den första invändningen.
- 95 Under dessa omständigheter anser tribunalen att den fjärde invändningen inte kan föranleda slutsatsen att parlamentet handlade på ett rättsstridigt sätt.
- 96 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen således att skadeståndsyrkandet i sin helhet ska ogillas utan att det behöver prövas huruvida de båda andra villkoren för unionens ansvar är uppfyllda. Tribunalen behöver inte heller uttala sig om parlamentets yrkande att det påstådda protokollet från budgetkontrollutskottets möte den 3 februari 2020 ska avföras från akten i målet, eftersom denna handling har åberopats till styrkande av ett rättsstridigt handlande från Olafs sida och därför helt saknar relevans för förevarande mål.

Rättegångskostnader

- 97 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Parlamentet har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska parlamentets yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

- 1) Talan ogillas.**
- 2) KN ska ersätta rättegångskostnaderna.**

van der Woude

Svenningsen

Mac Eochaidh

Pynnä

Laitenberger

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 30 november 2022.

Underskrifter